

Гойдаючи утому на крилі,
Верталися додому журавлі.

Назустріч їм по самі виднокола
Пливла земля, засніжена і гола.

Вони минали села і міста,
Їх заповітна кликала мета.

Всю довгу зиму птиці пам'ятали,
Де рідні гнізда восени лишали.

Аж ось нарешті і коханий край,
Знайоме поле, озеро і гай.

Вожак сідати повелів ключу,
І світ йому померк нараз в очу.

Обм'яклі крила полишала сила,
Стрічай блукальця, сторононько мила.

На чужині лишатись не хотів,
Умер в польоті, але — долетів.